

ASPALDIKO KONTUAK...

Doinua. Bizkaiko txerriarena

— 1 —

Aspaldiko kontuak noa esatera,
gordean dauden gauzak nahi ditut atera.
Gazteei nahi nieke eman jakitera,
ezin hobea bai dut daukadan aukera.
Ea betetzen dudan bertsoez papera.

— 2 —

Baserri bat izan zen jaiotze seaska,
hamaika seniden ta aita amen bazka.
Edariaren upel janarian aska,
nahikorik ezin lortu nahiz ez asko eska.
Edukiaz behartsu ezean gainezka.

— 3 —

Eskolako bidea hartu genuen behin,
ikasketaren zama jarriaz gure gain.
Saiatzeak gerora badu zerbait ordain,
Pepi «Señoritari» esker dakit orain.
Lau reglak idazten ta irakurtzeko hain.

— 4 —

Hor bukatu zen nire «eskribau» karrera,
berealaxe nuen aurrean barrera.
Denboraz ezin luza eskolan sarrera,
etxean beso falta ta lan gogorrera.
Baserria atera behar zen aurrera.

— 5 —

Goizean seiretako mugitu gorputza,
behiak jeizten saioa ta baldea hutsa...
Esne apurrak presta honuntz ta haruntza.
Ganaduen gobernu eta garbikuntza,
gosal ordu arteko lehen lanen funtsa.

— 6 —

Gosaltzeko sardin zahar bat lau lagunentzat,
gehiegi jan eta jo ez gintzan perezak.
Behiak uztarriratu idien ordetzat,
lurra maneatzera joan beharra beintzat,
Egitekotan beingoz patata ereintzak.

Noiz bait heltzen zenean bazkari ordua,
alimentuentzat zen gure amorrua.
Eltzean baba edo patata porrua,
agian babarrunak koipeak galdua...
Errezo zabala ta otordu bildua...

Bazkal ondoan berriz gehienak siesta,
irakurtzeko nintzen ni egiten presta.
(Periodikoa ere berriketa ezta),
Esne harzailen bati nonbait amak eska;
Bezperakoa baina niretzako festa.

Arto eta babarrun ereiteai ekin,
udaberria edo maiatz hilarekin.
Erremolatxak jorra ta patatak berdin...
negurako kosetxa ona da atsegin.
Gero estuasunik pasatu ez dadin.

Geroago zetozen belarrak ontzeak,
lanak izaten ziren lan hoiek lotzeak.
Haiek izerdi eta haiek berotzeak,
ganadueri kendu neguko goseak.
Udazkenean berriz uzta jasotzeak.

Udazkena aurrera zer alibioak,
kosetxak ganbarara dauzkagu ihoak.
Afaldu ondorean aza-olioak,
arta zuriketetan nolako saioak.
Nahasiz bertso kantu ta arrosarioak.

Horra hamabi bertso gogoa nuenez,
aski egin dezadan hasitako lanez.
Denak ez ditut esan bistakoa denez,
nola bizi ohi ginen nolabait esanez.
Talo eta esnea gogotikan janez.

XANTI ZABALA

«Lexo»